Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Y. BOT
представено на 25 февруари 2016 година[1]

Дело C-159/15

Franz Lesar
срещу
Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof

(Върховен административен съд, Австрия)

„Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 2 — Определяне на пенсионните права на бившите държавни служители — Периоди на професионално обучение и на дейност като договорно нает служител, за които са се плащали вноски за задължително пенсионно осигуряване — Отчитане — Изключване на тези периоди, ако са отпреди навършване на 18-годишна възраст“

1. Настоящото преюдициално запитване се отнася до тълкуването на член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите[2].

2. Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Lesar и Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt (служба „Личен състав“ към управителния съвет на Telekom Austria AG, наричана по-нататък „служба „Личен състав“) във връзка с отказа на тази служба да зачете на г-н Lesar периодите на професионално обучение и работа отпреди назначаването му по служебно правоотношение и отпреди навършването на 18-годишна възраст като стаж за целите на изчисляването на пенсионните му права.

3. В настоящото заключение ще предложа на Съда да прецени разглежданата в главното производство национална правна уредба в светлината на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 вместо на член 6, параграф 1 от нея. В края на този анализ ще стигна до заключението, че член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 2 от посочената директива трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която периодите на професионално обучение и работа на държавния служител отпреди навършването на 18-годишна възраст не се зачитат като стаж за целите на предоставянето на право на пенсия и изчисляването на размера на пенсията, доколкото тази правна уредба цели да гарантира уеднаквено определяне на възраст за достъп до пенсионната схема за държавните служители и на възраст за придобиване на право на пенсия по тази схема.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

I – **Правна уредба**

A– *Директива 2000/78*

4. Съгласно член 1 от Директива 2000/78 нейната цел „е да регламентира основната рамка за борба с дискриминацията, основана на религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация по отношение на заетостта и упражняването на занятие, с оглед прилагането в държавите членки на принципа за равно третиране“.

5. Член 2 от тази директива гласи:

„1. За целите на настоящата директива, „принципът за равно третиране“ означава, че няма да има пряка или непряка дискриминация въз основа, на който и да е от признаците, посочени в член 1.

2. За целите на параграф 1:

а) проява на пряка дискриминация има, когато едно лице е, било е, или би било третирано по-малко благоприятно от друго в сравнима ситуация въз основа [на] един от признаците, упоменати в член 1;

[…]“.

6. Член 6 от същата директива гласи:

„1. Независимо от член 2, параграф 2, държавите членки могат да регламентират, че разлики в третирането на основание възраст не представлява[т] дискриминация, ако в контекста на национално право, те са обективно и обосновано оправдани от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта, трудов пазар и цели на професионалното обучение и, ако средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими.

Такива разлики в третирането могат да включват освен другото:

а) създаването на специални условия за достъп до заетост и професионално обучение, заетост и упражняване на занятие, включително условия за уволнение и възнаграждение, на млади хора, по-възрастни работници, лица, които издържат други лица, за да се насърчава тяхната професионална интеграция или да се осигури тяхната защита;

б) определянето на минимални условия за възраст, професионален опит или старшинство в службата за достъп до заетост или до определени ползи, свързани със заетостта;

[…].

2. Независимо от член 2, параграф 2, държавите членки могат да регламентират[, че] фиксирането на възраст за достъп до социално-осигурителни схеми, право на пенсия или обезщетение за инвалидност, включително определянето в съответствие с тези схеми на различна възраст за работници или служители или групи или категории и използването в контекст на такива схеми на критерий за възраст при статистическите изчисления не представляват дискриминация на основание възраст, като се гарантира, че това не води до дискриминация на основание пол“.

Б– *Австрийското право*

7. Членове 53 и 54 от Федералния закон за пенсионните права на федералните служители, преживелите ги лица и членовете на техните семейства (Закон за пенсиите от 1965 г.) (Bundesgesetz über die Pensionsansprüche der Bundesbeamten, ihrer Hinterbliebenen und Angehörigen (Pensionsgesetz 1965) от 18 ноември 1965 г.[3], в редакцията им към момента на настъпване на фактите по спора в главното производство, са гласели следното:

„Предходен стаж за пенсиониране, който трябва да бъде зачетен при изчисляването на точките за пенсиониране

Член 53

(1) За предходен стаж за пенсиониране се считат периодите, изброени в параграфи 2—4, доколкото предхождат деня, от който започва да тече периодът на държавна служба, който може да бъде зачетен за целите на пенсионирането. Тези периоди се определят чрез зачитане.

(2) Зачитат се следните периоди:

a) периодите на работа по служебно правоотношение, по трудов договор с условие за обучение или по друго трудово правоотношение с австрийски работодател от обществения сектор;

[…]

h) периодът на завършено обучение […] в долен или горен курс на средно училище, в академия или в сходно учебно заведение, стига да не е надхвърлена минималната продължителност на обучението;

[…]

k) периодите на професионално обучение, доколкото същото е представлявало предварително условие за назначаването на служителя или когато е осъществено при австрийски работодател от обществения сектор;

l) периодите на заетост, за които е налице задължение за плащане на пенсионноосигурителни вноски по силата на разпоредбите [на Общия закон за социалното осигуряване (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz) от 9 септември 1955 г.[4]], приложими към 31 декември 2004 г.;

[…].

3 — BGBl. 340/1965, наричан по-нататък „PG 1965“.

4 — BGBl. 189/1955, наричан по-нататък „ASVG“.

Изключване на зачитането и отказ

Член 54

[…]

(2) Не се зачита следният предходен стаж за пенсиониране:

a) периодите, завършени преди държавният служител да навърши 18-годишна възраст; това ограничение не важи за периоди, които се зачитат съгласно член 53, параграф 2, букви a), d), k) и l), когато за тези периоди се извършва паричен трансфер в съответствие с разпоредбите в областта на социалното осигуряване;

[…]

(5) Втората част от изречението на параграф 2, буква a) се прилага само по отношение на държавни служители, за които член 88, параграф 1 не е приложим […]“.

8. Член 88, параграф 1 от PG 1965, в меродавната му редакция за спора в главното производство, се отнася до държавните служители, които са назначени на работа в австрийската държавна или местна администрация преди 1 май 1995 г. и от момента на назначаването до момента на напускането без прекъсване са работили за тази администрация.

II – **Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос**

9. Г-н Lesar е роден на 3 юни 1949 г. Между 14-ата и 18-ата си година (от 9 септември 1963 г. до 8 март 1967 г.) работи по трудов договор с условие за обучение във Федералната пощенско-телеграфна администрация (Post- und Telegraphenverwaltung des Bundes). От 9 март 1967 г. е със статут на договорно нает служител в тази администрация. Успоредно с това, от 14 септември 1967 г. до 17 февруари 1972 г., учи във Федералната гимназия за работещи лица. На 1 юли 1972 г. е назначен за държавен служител — по служебно правоотношение с федералната държава (Bund).

10. Преди да бъде назначен за държавен служител, г-н Lesar е плащал пенсионни вноски в Института за пенсионно осигуряване на служителите (Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, наричан по-нататък „социалноосигурителната институция“) за всички периоди на професионално обучение и трудова дейност преди и след навършването на 18-годишна възраст.

11. С решение на Пощенско-телеграфната дирекция на провинция Щирия (Post- und Telegraphendirektion für Steiermark) от 23 август 1973 г. са му зачетени безусловно пет години и 15 дни предходен стаж за пенсиониране, придобит в периода между навършването на 18-годишна възраст и деня на назначаването му по служебно правоотношение.Този стаж включва следното:

— дейност като договорно нает служител от 3 юни 1967 г. до 13 септември 1967 г.,

— обучение във Федералната гимназия за работещи лица от 14 септември 1967 г. до 17 февруари 1972 г. и

— дейност като договорно нает служител от 1 март 1972 г. до 30 юни 1972 г.

12. С решение от 22 май 1974 г. социалноосигурителната институция определя размера на така наречения „паричен трансфер“ за зачетените на г-н Lesar периоди на стаж като договорно нает служител след навършване на 18-годишна възраст на 4 785 ATS (австрийски шилинги) и превежда сумата на федералната държава.

13. С решения от 28 март 1974 г. и 22 май 1974 г. на г-н Lesar са възстановени 33 160,05 ATS — сума, която включва в частност направените от него пенсионни вноски през периодите на професионално обучение и дейност като договорно нает служител отпреди навършването на 18-годишна възраст.

14. На 31 август 2004 г. г-н Lesar е пенсиониран, считано от следващия ден. При тези обстоятелства служба „Личен състав“ определя размера на пенсията му въз основа на предходния стаж за пенсиониране, зачетен с решението от 23 август 1973 г.

15. През август 2011 г. г-н Lesar подава заявление, с което иска като предходен стаж за пенсиониране да му бъдат допълнително зачетени периодите на професионално обучение и заетост отпреди навършването на 18-годишна възраст. Служба „Личен състав“ отхвърля заявлението му с решение от 23 август 2012 г. Тогава г-н Lesar обжалва това решение пред Verfassungsgerichtshof (Конституционният съд). Този съд обаче приема, че делото не му е подсъдно. Съответно жалбата на г-н Lesar е изпратена на запитващата юрисдикция.

16. Тази юрисдикция смята, че отхвърлянето на заявлението не би било законосъобразно, ако с влизането в сила на Директива 2000/78 релевантната правна уредба се е променила. Тя приема, че в случая отказът да се зачетат периодите на обучение и заетост отпреди навършването на 18-годишна възраст като стаж за пенсиониране, предхождащ постъпването на служба, съставлява разлика в третирането въз основа на възрастта, но се пита дали все пак тази разлика не би могла да бъде оправдана.

17. При тези условия Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която периодите на професионално обучение и на дейност като договорно нает служител на федералната държава, за които са се плащали вноски за задължително пенсионно осигуряване и които за целите на придобиването на право на пенсия като държавен служител:

а) се зачитат като предходен стаж за пенсиониране, ако са периоди след навършване на 18-годишна възраст, като в този случай съгласно разпоредбите в областта на социалното осигуряване федералната държава получава за зачетените периоди паричен трансфер от социалноосигурителната институция, но

б) не се зачитат като предходен стаж за пенсиониране, ако са периоди отпреди навършване на 18-годишна възраст, като за тези незачетени периоди федералната държава не получава паричен трансфер, а направените вноски за пенсионно осигуряване се възстановяват на осигуреното лице, и особено като се има предвид, че ако правото на Съюза наложи последващо зачитане на тези периоди, би имало възможност социалноосигурителната институция да изиска от държавния служител да върне възстановената му сума, а за осигурителната институция да възникне последващо задължение за паричен трансфер към федералната държава?“.

III – **Анализ**

18. По делото, по което постановява решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20), Съдът разглежда въпроса дали член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която зачитането на периоди на обучение на държавен служител отпреди навършване на 18-годишна възраст, с оглед на предоставянето на право на пенсия и изчисляването на размера на пенсията му, е изключено, докато тези периоди се зачитат, когато са след навършване на тази възраст.

19. На първо място, Съдът приема, че като не зачита — за целите на изчисляването на пенсията — периодите на обучение отпреди навършване на 18-годишна възраст на част от държавните служители, член 54, параграф 2, буква а) от PG 1965 засяга условията за заплащане на тези служители по смисъла на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78. Ето защо последната се прилага към случаи като разглеждания по въпросното дело.

20. В това отношение Съдът припомня, че в светлината на член 3, параграф 1, буква в) и параграф 3 във връзка със съображение 13 от Директива 2000/78 трябва да се приеме, че приложното поле на тази директива не обхваща схемите за социално осигуряване и социална закрила, придобивките по които не се приравняват на заплащане по смисъла на този термин за целите на член 157, параграф 2 ДФЕС[5]. Той припомня също така, че под понятието „заплащане“ по смисъла на член 157, параграф 2 ДФЕС се разбират всички настоящи и бъдещи придобивки в пари или в натура, при положение че същите са предоставени, включително непряко, от работодателя на работника за неговия труд[6].

21. Предмет на онова дело обаче е незачитането, за целите на изчисляването на точките за пенсиониране, на периоди на обучение на г-н Felber отпреди навършване на 18-годишна възраст, които предхождат постъпването му на държавна служба. Установено е, че размерът на пенсията зависи от периодите на служба и от предхождащия ги стаж за пенсиониране, както и от заплащането, което е получавал държавният служител, и че пенсията представлява бъдещо парично плащане на работодателя към служителите му като пряка последица от трудовото им правоотношение. Всъщност националното право разглежда тази пенсия като заплащане, което продължава да бъде превеждано в рамките на служебно правоотношение, продължаващо след пенсионирането на държавния служител. Следователно посочената пенсия представлява заплащане по смисъла на член 157, параграф 2 ДФЕС[7].

22. На второ място, Съдът приема, че разглежданата национална правна уредба въвежда разлика в третирането, основана пряко на критерия възраст по смисъла на член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Директива 2000/78[8].

23. На трето място, Съдът проверява дали тази разлика в третирането все пак не би могла да бъде обоснована съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2000/78.

24. Съдът най-напред отбелязва, че зачитането на периоди, които предхождат постъпването на държавния служител на служба и са завършени от него извън служебното правоотношение, е дерогираща норма, въведена, за да не бъдат поставени в неблагоприятно положение, от гледна точка на придобиването на пенсионни права, държавните служители, които, преди да постъпят на държавна служба, са завършили по-високо образование от тези, за назначаването на които няма никакво изискване за специално образование и които следователно са можели да

5 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 20 и цитираната съдебна практика).

6 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 21 и цитираната съдебна практика).

7 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 23).

8 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 25—27).

постъпят на държавна служба още на 18-годишна възраст. Следователно правилата на пенсионната схема за държавните служители са замислени така, че общото прослужено време, релевантно за целите на изчисляването на размера на пенсията, да започва още от минимално изискуемата възраст за постъпване на държавна служба. Целта на разглежданата национална правна уредба е да се уеднакви началният момент на внасяне на вноските по пенсионната схема и следователно да се запази възрастта за пенсиониране. В този смисъл изключването на зачитането на периодите на училищно образование отпреди навършване на 18-годишна възраст е оправдано от факта, че през тези периоди заинтересованото лице по принцип не извършва никаква дейност срещу заплащане, която да води до внасяне на вноски по пенсионната схема [9].

25. Според Съда, доколкото преследването на подобна цел позволява да се осигури спазването на принципа на равно третиране за всички лица в дадена област и е свързано със съществен елемент от тяхното трудово правоотношение, какъвто е моментът на излизане в пенсия, то тази цел представлява законосъобразна цел на политиката на заетост [10].

26. След това Съдът проверява, както изисква член 6, параграф 1 от Директива 2000/78, дали използваните за постигане на тази цел средства са подходящи и необходими.

27. От една страна, колкото до въпроса дали член 54, параграф 2, буква а) от PG 1965 е подходящ, Съдът отбелязва, че определената минимална възраст за назначаване на държавна служба е 18 години и че следователно държавният служител може да бъде включен в пенсионната схема на държавните служители и да внася съответните вноски едва при навършването на тази възраст [11]. Затова според Съда предвиденото в тази разпоредба изключване на зачитането на периодите на училищно образование отпреди навършване на 18-годишна възраст може да постигне законосъобразната цел да се следва политика на заетост, която дава възможност на всички включени в пенсионната схема на държавните служители лица да започнат да внасят вноски на една и съща възраст, да придобият правото да получават пълна пенсия и така да се гарантира равно третиране на държавните служители [12].

28. От друга страна, колкото до въпроса дали разглежданата национална правна уредба не надхвърля необходимото за постигане на преследваната от нея цел, Съдът отбелязва, че предмет на молбата в основата на спора е зачитането не на периоди на заетост, по подобие на делото, по което е постановено решение Hütter (EU:C:2009:381), а само на учебни периоди в долен или горен курс на средно училище [13].

29. В това отношение Съдът приема, че разглежданата национална правна уредба е съгласувана с обосновката, изложена от запитващата юрисдикция, а именно при изчисляването на пенсията да се изключат периодите, през които заинтересованото лице не внася вноски по пенсионната схема [14]. Съответно той стига до извода, че мярка като предвидената в член 54, параграф 2, буква а) от PG 1965 е подходяща за постигането на визираните цели и не надхвърля необходимото за постигане на тези цели [15].

30. По настоящото дело запитващата юрисдикция формулира въпроса си така, че Съдът да уточни по същество дали този извод може да се отнесе и към периодите на професионално обучение и дейност като договорно нает служител на федералната държава отпреди навършването на 18-годишна възраст. С други думи, тя иска да установи дали член 2,

9 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 31).
10 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 32).
11 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 34).
12 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 35).
13 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 36).
14 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 37).
15 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 39).

параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 допускат национална правна уредба, съгласно която периодите на професионално обучение и дейност като договорно нает служител на федералната държава не се зачитат за целите на изчисляването на пенсията на държавния служител, ако са периоди отпреди навършване на 18-годишна възраст.

31. Най-напред ще отбележа, че когато разглежда въпроса за обосноваността от гледна точка на член 6, параграф 1 или член 6, параграф 2 от Директива 2000/78, в решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20) Съдът преценява за необходимо да даде отговор само с оглед на член 6, параграф 1. Несъмнено заради това запитващата юрисдикция не споменава параграф 2 във въпроса си по настоящото дело.

32. Струва ми се обаче, че настоящото дело всъщност трябва да бъде разгледано именно в светлината на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78.

33. В това отношение ще припомня, че макар запитващата юрисдикция формално да е свела въпроса си единствено до тълкуването на член 6, параграф 1 от Директивата, това обстоятелство не е пречка Съдът да ѝ предостави всички насоки за тълкуване на правото на Съюза, които могат да бъдат полезни за решаването на делото, с което е сезирана, независимо дали тази юрисдикция е споменала съответната разпоредба в изложението на въпроса си[16].

34. Бих искал също да отбележа, че в писменото си становище австрийското правителство посочва, че разглежданата в главното производство разлика в третирането е обоснована не само с оглед на член 6, параграф 1, но и с оглед на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78. Впрочем Съдът прикани всички страни да изразят становище в съдебното заседание по тълкуването и приложимостта на втората разпоредба в настоящия случай.

35. Според мен не е подходящо национална правна уредба като разглежданата в главното производство да се преценява предимно в светлината на член 6, параграф 1 от Директива 2000/78, доколкото целта на тази уредба е съвсем същата като целта, която държавите членки имат право да си поставят съгласно член 6, параграф 2 от тази директива, а именно да определят възраст за достъп до или за придобиване на право на пенсия или обезщетение за инвалидност по професионални социалноосигурителни схеми.

36. Именно тази цел има предвид Съдът в решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20), когато приема, че разглежданата национална правна уредба може да постигне законосъобразната цел да се следва политика на заетост, която дава възможност на всички включени в пенсионната схема на държавните служители лица да започнат да внасят вноски на една и съща възраст, да придобият правото да получават пълна пенсия и така да се гарантира равно третиране на държавните служители[17].

37. Както доказа австрийското правителство, разглежданата в главното производство национална правна уредба изключва зачитането на периодите на професионално обучение и работа отпреди навършване на 18-годишна възраст именно за да уеднакви началния момент на внасяне на вноските по пенсионната схема за държавните служители и съответно да запази възрастта за пенсиониране. Следователно тази правна уредба е израз на свободата, с която разполагат държавите членки по силата на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78, да определят възраст за достъп до дадена пенсионна схема за държавните служители като част от професионалните социалноосигурителни схеми или за придобиване на право на пенсия по тази схема. Освен това тази разпоредба е формулирана така, че да позволява на държавите членки

16 — Вж. по-специално решение HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590, т. 56 и цитирана съдебна практика).

17 — Решение Felber (C-529/13, EU:C:2015:20, т. 35).

не само да определят различна възраст за някои работници или служители или за групи или категории работници и служители, но и да приемат мерки, годни да гарантират еднаква възраст за достъп до или за придобиване на право на пенсия или обезщетение за инвалидност по професионални социалноосигурителни схеми.

38. Както постановява Съдът в решения HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590) и Dansk Jurist- og Økonomforbund (C-546/11, EU:C:2013:603), при положение че член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 позволява на държавите членки да предвидят изключение от принципа за недопускане на дискриминация въз основа на възрастта, тази разпоредба трябва да се тълкува стеснително [18].

39. Според Съда евентуалното тълкуване на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 в смисъл, че разпоредбата му се прилага за всички видове професионални социалноосигурителни схеми, би довело до разширяване на приложното поле на тази разпоредба в разрез с необходимостта от стеснителното ѝ тълкуване [19].

40. Оттук следва, че член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 се прилага само към професионалните социалноосигурителни схеми, които покриват осигурителните рискове старост и инвалидност [20]. Освен това приложното поле на тази разпоредба следва да се простира не върху всички аспекти на съответната професионална социалноосигурителна схема, покриваща такива осигурителни рискове, а само върху онези от тях, които изрично са споменати в разпоредбата [21].

41. Следователно проверката дали дадена национална мярка попада в обхвата на изключението по член 6, параграф 2 от Директива 2000/78, предполага да се провери, от една страна, дали тя е част от професионална социалноосигурителна схема, която покрива осигурителните рискове старост и инвалидност, и от друга, дали попада под някоя от хипотезите на тази разпоредба, а именно „фиксирането на възраст за достъп до социалноосигурителни схеми, право на пенсия или обезщетение за инвалидност“, включително „използването […] на критерий за възраст при статистическите изчисления“.

42. Подобно на австрийското правителство, и аз смятам, че в настоящия случай са изпълнени условията за прилагане на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78.

43. Всъщност тук става дума за национална правна уредба, която е приложима към професионална социалноосигурителна схема и чиято цел е уеднаквеното определяне на възраст за достъп до пенсионна схема за държавните служители и на възраст за придобиване на право на пенсия.

44. Макар че Директива 2000/78 не определя какво следва да се разбира под „професионални социалноосигурителни схеми“, това понятие е дефинирано в член 2, параграф 1, буква е) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите [22]. От тази разпоредба следва, че професионални социалноосигурителни схеми са „схемите, които не са регулирани от Директива 79/7/ЕИО от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване[23]] и, които имат за цел да предоставят на работници, независимо дали са заети или самостоятелно заети лица, в рамките

18 — Решения HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590, т. 46) и Dansk Jurist- og Økonomforbund (C-546/11, EU:C:2013:603, т. 41).

19 — Решения HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590, т. 47) и Dansk Jurist- og Økonomforbund (C-546/11, EU:C:2013:603, т. 42).

20 — Решения HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590, т. 48) и Dansk Jurist- og Økonomforbund (C-546/11, EU:C:2013:603, т. 43).

21 — Решение HK Danmark (C-476/11, EU:C:2013:590, т. 52).

22 — ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

23 — ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192.

на едно предприятие или група от предприятия, област на икономическа дейност или професионален сектор, или група професионални сектори, обезщетения, предназначени да допълнят или да заместят обезщетенията, предвидени в законно установените социално-осигурителни схеми, независимо дали участието в тези схеми е задължително или доброволно“.

45. Както обаче основателно отбелязва австрийското правителство, пенсионната схема за държавните служители осигурява на хората от този професионален сектор обезщетения, предназначени да заместят обезщетенията, предвидени в общата пенсионноосигурителна схема по смисъла на член 2, параграф 1, буква е) от Директива 2006/54. В този смисъл съгласно член 5, параграф 1, точка 3, буква а) от ASVG за работата си във федералната администрация служителите на федералната държава не се осигуряват по въведената с ASVG пенсионноосигурителна схема, тъй като служебното правоотношение им дава право на пенсия, еквивалентна на тази по общата пенсионноосигурителна схема.

46. Освен това следва да се посочи член 7, параграф 2 от Директива 2006/54, който кодифицира практиката на Съда[24], като приравнява на професионални социалноосигурителни схеми „пенсионни[те] схеми за конкретни категории работници, като например държавни служители, ако обезщетенията, изплащани по схемата се плащат в резултат на трудовото правоотношение с публичния работодател“, като в това отношение е без значение фактът, че такава схема съставлява част от обща законоустановена схема.

47. Оттук следва, че по аналогия разглежданата в главното производство пенсионна схема за държавните служители трябва да бъде приравнена на професионална социалноосигурителна схема по смисъла на Директива 2000/78.

48. Следователно по силата на член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 австрийското правителство може да прилага национална правна уредба, която има за цел да поддържа еднаква възраст за достъп до посочената схема и за придобиване на право на пенсия по нея.

IV – **Заключение**

49. По изложените съображения предлагам на Съда да отговори на въпроса на Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд), както следва: „Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която периодите на професионално обучение и работа на държавния служител отпреди навършването на 18-годишна възраст не се зачитат като стаж за целите на предоставянето на право на пенсия и изчисляването на размера на пенсията, доколкото тази правна уредба цели да гарантира уеднаквено определяне на възраст за достъп до пенсионната схема за държавните служители и на възраст за придобиване на право на пенсия по тази схема“.

24 — Вж. по-специално решения Beune (C-7/93, EU:C:1994:350) и Griesmar (C-366/99, EU:C:2001:648).